

1. Jsem na větvi z věrnosti stromů,
že každý své kořeny zná
: a jen tichem brání se tomu,
když místo své opustit má. :
2. Já nikdy jsem na místě nestál
a prožil pár toulavejch dní,
: než došlo mi, že asi hledám
to místo kde zakořením. :
3. Jsem na větvi z odvahy stromů,
že důstojně dovedou stát
: i ve zkoušce blesků a hromů
i v držení vzpřímených zad. :
4. Já před smůlou často se sklonil
a někdy dnů příštích se bál.
: Jen stromy ví, že čas vše zhojí
a na kůře smůla leskne se dál. :

sólo

5. Jsem na větvi ze síly stromů,
že oporou dokážou být
: a nikdy se neptají komu
smí nabídnout stín svůj a klid. :
6. Já hledal jsem po celém světě
co z domova měl jsem už znát,
: že čím hlubší kořeny mají,
tím pevněji dokážou stát :

,že všichni kdo kořeny mají,
vždy pevněji dokážou stát.